

han, at det var han nødt til, for nu kunde man ikke alene staa paa det negative at kræve Nedgang i Militærudgifterne, nu maatte vi ogsaa have en positiv Stilling. Maa jeg da spørge: Hvad er det for positivt, der er kommet frem om den højtærede Forsvarsministers Stilling? Ikke det mindste positive er der kommet frem undtagen Udtalelsen om, at vi skulle kunne stille med 50,000 Mand i Esbjerg, en Udtalelse, som man ikke skulde tro var alvorlig ment. Ellers er der ingen, der ved, om den højtærede Forsvarsminister er Tilhænger af Københavns Befæstning eller ikke, og hvad det i det hele er for en Stilling, den højtærede Forsvarsminister indtager overfor hele vort Militærvæsen. Den højtærede Forsvarsminister er ligefrem en Slinks, en fuldkommen Gaade, det er ikke muligt at slaa ud af ham et eneste positivt Ord om, hvorledes vort Forsvarsvæsen skal ordnes. Intet andet faa vi at vide, end at vi skulle forhøje Officerslønningerne. Hvordan ellers hans positive Standpunkt er, det faar man intet som helst at vide om.

Saa sagde den højtærede Forsvarsminister, at dette Forslag ikke er i Uoverensstemmelse med Venstres gamle Krav om Bibeholdelsen af status quo. Vi faa ikke flere Soldater, fordi vi vedtage dette Forslag, sagde Ministeren. Det var en underlig Udtalelse. Det var aldrig Meningen med Venstres Standpunkt om status quo, at man kunde faa, hvad man vilde, naar man blot ikke fik flere Soldater, nej, Meningen var, at vi ikke skulde op med vore Militærudgifter. Men det eneste, dette Forslag medfører, er en Stigning af vore Militærudgifter. Vi have ikke en Smule Nytte af denne Foranstaltning i nogen som helst Henseende. Det er ene og alene en Udgiftslov, slet ikke andet. Vi faa ikke en Soldat mere, det er rigtigt. Ikke en Uniform mere. Vi faa ikke noget som helst i nogen som helst Henseende hverken Personale eller Materiel, vi faa ikke noget som helst andet, end hvad vi havde i Forvejen. Vi faa blot Lov at give nogle flere Penge ud af Statskassen. Det kan siges, at vi lave det for at faa 17 Løjtnanter, men det ærede Medlem for Assens har fuldkommen Ret i, at vi ikke faa 17 Løjtnanter, fordi vi vedtage disse Love.

Jeg skal blot gøre en Slutningsbemærkning til den højtærede Minister. Han sagde, at naar jeg her i denne Forbindelse vilde minde om, hvordan han talte i sin Tid til de moderate om Hunden, der vender sig mod sit eget Spy, saa havde

jeg faaet Glasskaar i Øjnene, saa saa jeg helt forkert. Det er sikkert nok, at den højtærede Minister belært af Omstændighederne kom til at tale i en langt mildere Tone til de moderate end den, hvori han talte til dem i 1894. Naar han derfor gennemlæser, hvad han den Gang sagde, og siger til mig, at jeg nu har Glassplinter i Øjnene og ser helt skævt, vil jeg minde den højtærede Minister om, at det muligvis er endnu værre med hans Øjne. De have da været lukkede for, at han ved disse Forslag og ved sine Udtalelser om, at han ikke ventede nogen væsentlig Nedgang i vore Militærudgifter, giver Højre, naar det kræver Stigning i Militærudgifterne eller modsætter sig Venstres Krav i kommende Dage om Nedsættelser, et overmaade vægtigt Vaaben i Hænde. Naar den højtærede Minister har gjort dette, har han selv en slem Bjælke i sit Øje, og jeg vil da henvende den Slutningsbemærkning til ham: „Hvi ser Du Skæven i din Næstes Øje, men Bjælken i dit eget Øje bliver Du ikke var!“

Formanden: Det ærede Medlem, som nu satte sig, brugte Udtryk overfor Udtalelser af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, som ikke ere heldige, Udtrykkene: „løs Snak“ og „taabelig Paahit“.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Det ærede Medlem, som nylig talte, vil hævde, at min Tale i Gaar og min Tale i Fjor vare i Uoverensstemmelse med hinanden. Jeg mener, at min Tale i Gaar og min Tale den 18. Januar i Fjor ere i fuldstændig Overensstemmelse med hinanden. Det ærede Medlem holdt den samme Tale om denne Sag, som han har holdt forskellige Gange tidligere, og jeg finder ikke Anledning til at komme ind paa denne Tales Indhold, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at tale imod.

Ellinger: Jeg haaber, det er tilladt i denne Debat at udtale sig med nogle faa Ord om de foreliggende Ændringsforslag og den foreliggende Betænkning, og at det ikke er nødvendigt for at sige nogle Ord desangaaende at fremsætte lange Citater af Rigsdagstidende eller oplæse Stykker af Dagblade, ikke heller at oplæse Stykker af private Breve, og at man ogsaa kan lade private Samtaler høre til det private Liv, hvor de i Virkeligheden have hjemme. Jeg haaber, at det heller ikke er nødvendigt at tale om, hvad der er foregaaet i